carmen philosophicum, cui titulus est Bhagavad-Gîtá, quo vix aliud ullum sapientiae et sanctitatis laude per totam Indiam celebratius exstat. Eius argumentum omnibus, qui philosophiae historiam, non solum apud Graecos, sed etiam apud antiquos Asiae populos investigare operae pretium ducunt, dudum innotuerat eleganti interpretatione Anglica viri clarissimi Caroli Wilkins, quae anno seculi proxime elapsi octogesimo quinto prodiit; sed ut ipsi vatis divini verba legere possent, id paucis admodum viris doctis inter nostrates, Europaeos dico, obtigerat. Editus quidem est Bhagavad-Gîtae textus Calcuttae, anno aerae a Vikramàditya dictae 1865, qui incidit in A.S. 1808; sed nescio quo casu, plerisque fortasse exemplaribus per ipsam Indiam divenditis, post paucos annos rarissima haec editio est facta. Mihi quidem sedulo anquirenti quidquid librorum Sanscritorum uspiam typis excusum fuit, hunc librum comparandi nunquam sese occasio obtulit, nec prostat is hodie Londini apud bibliopolas Societatis mercatorum in Indiam orientalem commeantium, instructos eos alioquin amplissima librorum Asiaticorum copia. Hoc ipsum exemplar, e quo textum castigatius exprimendum curavi, debeo favori viri mihi amicissimi, et disciplinae Brahmanicae apprime studiosi, C. Fauriel. Spero igitur, me haud inutilem operam collocasse in aditu parando facili ad carmen editum licet, pro quasi inedito tamen habendum.

Iam aliquot annis ante quam hoc consilium cepissem, priores Bhagavad-Gîtae lectiones e codicibus Parisiacis in usum meum descripseram. Nunc